

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' ויקרא, תשפ"ג

For sponsorship and dedication opportunities, visit yukolleLA.com/donate

1. פרשת ויקרא (א:י)

(י) ואם מן הצאן קרפנו מן הפשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: (יא) ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יקוק וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

ויקרא רבה (וילנא) פרשה פרשת ויקרא

יא [א, ה] ושחט את בן הבקר וגו', ובאיל הוא אומר צפונה לפני ה' אמרו בשעה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו התקין הקדוש ברוך הוא ב' כבשים אחד של שחרית ואחד של ערבית וכל כך למה שבשעה שהיו ישראל מקריבין תמיד על גבי המזבח וקורין את המקרא הזה צפונה לפני ה' זוכר הקדוש ברוך הוא עקידת יצחק מעידני עלי את השמים ואת הארץ בין גוי בין ישראל בין איש בין אשה בין עבד בין אמה קורין את המקרא הזה צפונה לפני ה' זוכר הקדוש ברוך הוא עקידת יצחק שנאמר צפונה לפני ה', ד"א צפונה לפני ה' כנגד מעשיהם של אברהם יצחק יעקב שהם צפונים לפניו ומנין שהלשון הזה הוא לשון צפונה...

שפת אמת ויקרא פרשת ויקרא שנה תרלא

א"י מו"ר זצ"ל הגיד פי' המדרש צפונה לפני ה' כו' זוכר עקידת יצחק. כי עיקר הקרבן הי' הרצון למסור נפשו להשי"ת. וזה ההסתר שהי' בהקרבן. ונק' צפונה. וזה יוכל להיות גם עתה. ופי' צפונה לפני ה' להיות מקום הצפון שבאדם להשי"ת ולא בגילוי על המצח עכ"ד ז"ל. ובוודאי כי זה עיקר בחי' הקרבן כי יקריב מכס. להיות כל האדם משועבד להשי"ת. וזה עקידת יצחק. ורק שהי' במעשה ג"כ שצוה השי"ת להקריב במעשה ממש בהמה ועוף...

2. פרשת ויקרא (ב:א)

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליקוק סלת יהיה קרפנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:

רש"י (שם) – ונפש כי תקריב - לא נאמר נפש בכל קרבנות נדבה אלא במנחה, מי דרכו להתנדב מנחה, עני, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו.

שפת אמת ויקרא פרשת ויקרא שנה תרלו

במשנה נאמר בבהמה ריח ניחוח ובעוף ריח ניחוח ובמנחה ריח ניחוח לומר לך אחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון לבו לשמים. בט"ז הקשה ממ"נ אי גם המרבה כוונתו לשמים אם כן המרבה עדיף ע"ש שמיישב בטוב טעם ודעת. אעפ"כ נראה דקושיא מעיקרא ליתא. כי באמת אין הפרש בין מרבה לממעט אף אם שניהם מתכוונים לטוב. כי בעבודת הבורא אין נ"מ בריבוי רק בהתעוררות רצון אמת בלב. ואדרבא מי שאינו יכול לעשות הרבה ומכוון בהמעט אפשר חשוב יותר. ובאמת נראה הפי' מרבה וממעט בענין ימי הטובה וימי הרעה כי התרבות המעשים טובים בעת פתיחות לב האדם. והתמעטות המעשים בימי הרעה שניהם בקנה אחד עולים...

על התשובה (מרוך הגריד"ס הלוי זצוק"ל, עמ' 269-266)

יסוד א': יסוד ה"משהו", יסוד הצמצום. המקור ליסוד המשהו בתנ"ך הוא בפסוק "תהילים קמו: ד) גדול אדונינו ורב כח, לתבונתו אין מספר" ... יסוד "המשהו" – מהו? ביהדות ממלא דווקא המשהו, הפרט הקטן חסר-המשמעות, או הקטנטן בכמות – ערך רב וגדול. כל שלמד פעם שולחן-ערוך "יורה דעה" יודע, כי יש ומשהו של איסור בתערובת העולה עליו פי אלף וכן אפילו פי מיליון אוסר את הכל. משהו של חמץ, גרגיר אחד של חמץ כו' אוסר את כולו... יודע אני איזו מסקנה יש להסיק מהלכה זו. והמסקנה היא, שהתורה מעולם לא התפעלה מכמויות גדולות או ממספרים גדולים וגופים ענקיים.

yukolleLA.com/whatsapp
Join the Kollel Updates WhatsApp Group!

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' ויקרא, תשפ"ג

For sponsorship and dedication opportunities, visit yukolleLA.com/donate

אילו היתה התורה מתרשמת ממספרים ומתחשבת בגודל – לא היה רבונו של עולם בוחר בכנסת ישראל כעם הנבחר. "לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים" ... אולי זהו משמעות הפסוקים (תהילים קמז, ד-ה) שאנו אמורים בכל יום בפסוקד"ז: "מונה מספר לכוכבים – לכולם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר" – למה "לתבונתו אין מספר" – ולא לתבונתו אין קץ או אין גבול? אלא... הקב"ה מונה מספר לכוכבים... ובכל זאת: לתבונתו אין מספר, לתבונתו חסרת-הגבולות כו' אין למספר כל חשיבות... בורא עולם כו' אפשר היה לחשוב שהוא אוהב גדלות, רחבות, עוצמה... לתבונתו אין מספר – אין כל חשיבו למספרים הגדולים... "חטה אחת פוטר את הכרי".

שפת אמת ויקרא פרשת ויקרא שנה תרמב

ונפש כי תקריב קרבן מנחה מי דרכו להתנדב מנחה עני מעלה הכתוב כאלו הקריב נפשו. וכן במשנה. נאמר בעולת בהמה ריח ניחוח ובעוף ריח ניחוח ובמנחה ריח ניחוח ללמדך אחד המרבה כו'. ובוודאי אין הכוונה על הפרש שיווי של הקרבן. דכך לי דינר כך לי מאה מנה כלפי שמיא. ומאי קמ"ל בזה. אכן באמת כוונתם גם על הממעית שאין לו דעת להעלות קרבן חשוב. כי בוודאי גדלה מעלת העולה על המנחה. שהוא העלאת החי וזה העלאת הצומח. אעפ"כ מי שמכיר את מקומו בוחר במעט אשר יהי באמת. מלקפוץ למעלה ממדריגתו. כמ"ש במדי בפסוק טוב מלא כף נחת כו'. וכ"כ הט"ז באו"ח שהמעט לשם שמים. היינו שאינו רוצה להרבות. עיי שמבין שיעשה יותר בטוב. זה המעט. וזה הרצון אמת חשוב לפניו יותר כאלו הקריב נפשו שהוא מדבר למעלה ממדריגת החי כנ"ל:

3. שפת אמת ויקרא פרשת ויקרא שנה תרמז

במדרש ת"ח שאין בו דעת נבלה טובה הימנו שהרי מרע"ה לא נכנס עד שקראו כו'. וקשה דהא כתיב (שמות מ: לה) ולא יכל משה לבוא [אָל אֶהְל מוֹעֵד פִּי שֶׁכֶן עָלְיו הָעֵנָן וַיִּכְבֹּד יְקוֹק מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן]. אכן נראה שהוא כענין שכתוב בדרך שאדם רוצה לילך. ועיי שמושה רבינו ע"ה הי' עניו מאוד לכן לא הי' יכול באמת לבוא. וזהו עצמו ענין הדעת שיהי' נמשך אחר החכמה. שכשהבין שצריך להיות עניו נשתנה עצמו ומהותו עד שלא יכול לבוא. ות"ח שלומד ואינו נמשך במעשה אחר החכמה נבלה טובה ממנו כנ"ל:

שפת אמת ויקרא פרשת ויקרא שנה תרנ

ובמד' ת"ח שאין בו דעת כו' דעה חסרת מה קנית כו'. ועיין הלשון בתנחומא כי בכל עת ישב לו משה מן הצד ע"ש. היינו שמושה רבינו ע"ה הגם כי השי"ת בחר בו מכל הנביאים. הי' בדעתו בכל עת עניו מאד. ועלה על דעתו שמעתה לא יזכה למדריגה זו. ושמה נמצאים בישראל עתה טובים ממנו לכן לכל דיבור הי' קריאה ודביקות אליו מחדש מן השמים. לאשר הי' תמיד שפל ביותר. והוא עדות על דביקות אמיתיות כי כל הקרוב יותר אליו ית' מתבטל במאוד.

תלמידי רבינו יונה (ברכות לא: בדפי הרי"ף)

תדע שהרי הדבש אם נפל בו חתיכה של איסור אין הדבש אסור אף על פי שהאיסור נימוח בתוך הדבש כיון שדרך הדבש להחזיר הדבר שנופל לתוכו דבש כמו דבש דיינינן ליה ומותר הי"נ אף על פי שמתחלה היה דם כיון שעכשיו יצא מתורת דם בתר השתא אזלינן ואף על פי שנותן בתבשיל טעם לשבח מותר.